

sygn. akt VIII U 3047/14

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodnicząca SSO Natalia Barecka

Protokolant st. sekr. sąd. Agnieszka Senger

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2014 roku w Poznaniu

odwołania **R. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

z dnia 5 czerwca 2014r. znak (...)

w sprawie **R. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o emeryturę przy obniżonym wieku

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu prawo do emerytury przy obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych poczynając od dnia 1 kwietnia 2014 roku.

/-/ N. B.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 czerwca 2014 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku poz. 1440 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 10.04.2014 r., odmówił **R. K.** prawa do emerytury.

Uzasadniając organ rentowy wskazał, iż odmówił przyznania emerytury, ponieważ jego zdaniem **R. K.** nie spełnił warunku wieku (art. 24 w/w ustawy) oraz nie legitymuje się wymaganym na dzień 01.01.1999 r. 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (art. 184 w/w ustawy). Organ rentowy wskazał, że dokumentacja zastępcza złożona do wniosku na okoliczność udowodnienia zatrudnienia w warunkach szczególnych w (...) Zakładach (...) w S. w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 31 lipca 1987 r. jest niewystarczająca, wnioskodawca nie przedłożył umów o pracę, angaży informujących jakie stanowiska zajmował w czasie zatrudnienia. Organ rentowy wskazał, że przedłożone kserokopie kart wynagrodzeń za lata 1984 – 1987 nie dają podstaw do określenia wykonywanych prac wynikających z zarządzenia resortowego. Ponadto istnieją rozbieżności w kwestii zajmowanych przez wnioskodawcę stanowisk pracy. Zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 28 lipca 1987 r. wnioskodawca zajmował stanowisko monter – mechanik maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego a w następnej kolejności ślusarz natomiast według kart wynagrodzeń od 02.11.1979 r. było to stanowisko spawacza. Zakład

Ubezpieczeń Społecznych uznał okres wykonywania prac w warunkach szczególnych od 04.08.1987 r. do 20.12.1993 r., od 10.01.1994 r. do 27.08.1995 r., od 19.09.1995 r. do 31.12.1998 r. z tytułu zatrudnienia w Hucie (...) S.A. w S.. Łącznie – zdaniem organu rentowego – wnioskodawca udokumentował jedynie 11 lat 3 miesiące i 19 dni wykonywania takich prac. Jednocześnie Zakład poinformował, że na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca posiada 25 – letni okres składkowy i nieskładkowy /decyzja w aktach ZUS/.

R. K. w dniu 17 czerwca 2014 r., w formie i terminie przewidzianym prawem, odwołał się od powyższej decyzji.

Uzasadniając odwołujący wskazał, iż wnosi o uznanie lat pracy w warunkach szczególnych od 02.11.1979 r. do 31.07.1987 r. w (...) Zakładach (...), gdzie pracował jako spawacz /vide odwołanie k. 2 akt/.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. w odpowiedzi na odwołanie, przytoczył argumentację prawną i faktyczną zaprezentowaną w zaskarżonej decyzji oraz wniósł o jego oddalenie. /vide odpowiedź na odwołanie k. 3-4 akt/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. urodził się w dniu (...), a zatem wiek 60 lat ukończył z dniem 1 lutego 2014 r. Odwołujący w dniu 24 czerwca 1972 r. ukończył (...) Szkołę Zawodową w S. w zawodzie ślusarz mechanik.

dowód: bezsporne, wniosek o emeryturę (k. 1 akt emerytalnych), odpis świadectwa ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej z dnia 24 czerwca 1972 r. (w aktach osobowych k. 21 akt)

Składając w dniu 24 maja 2005 r. wniosek o ustalenie kapitału początkowego odwołujący przedłożył m.in.:

- świadectwo pracy wystawione przez (...) Zakłady 1 (...) Tłuszczowego Przedsiębiorstwo Państwowe w dniu 28 lipca 1987 r., w treści którego wskazano, że był zatrudniony w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 31 lipca 1987 r. na stanowisku monter – mechanik maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego, ślusarza.

Decyzją z dnia 19 października 2007 r. organ rentowy ustalił kapitał początkowy R. K. na dzień 1 stycznia 1999 r. Organ rentowy uwzględnił 26 lat 2 miesiące i 18 dni okresów składkowych oraz 1 miesiąc 12 dni okresów nieskładkowych.

dowód : dokumenty i decyzja w aktach kapitałowych

W dniu 11 kwietnia 2014 r. odwołujący złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury i to z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Do wniosku o przyznanie tego świadczenia dołączył m.in.:

- dokument o nazwie „Przebieg zatrudnienia” wystawiony przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., obejmujący okres od stycznia do lipca 1987 roku, w treści którego wskazano, że zatrudniony był w tym zakładzie w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 1 sierpnia 1987 r. na stanowisku spawacza,
- dokument o nazwie „Przebieg zatrudnienia” wystawiony przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., obejmujący lata 1985 - 1986, w treści którego wskazano, że R. K. zatrudniony był w tym zakładzie w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 1 lipca 1986 r. na stanowisku spawacza,
- dokument o nazwie „Przebieg zatrudnienia” wystawiony przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., obejmujący lata 1983 - 1984, w treści którego wskazano, że R. K. zatrudniony był w tym zakładzie w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 31 grudnia 1983 r. na stanowisku montera maszyn i urządzeń a w okresie od dnia 1 stycznia 1984 r. do dnia 1 września 1984 na stanowisku spawacza,
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione w dniu 21 października 2002 r. przez (...) sp. z o.o., w treści którego wskazano, że R. K. zatrudniony był w tym zakładzie w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 31 lipca 1987 r. na stanowisku ślusarza, obejmujące lata 1979 – 1987,

- świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 30 stycznia 2014 r. sporządzone przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. Huta (...), w którym wskazano, iż od 4 sierpnia 1987 r. do 29 lutego 2000 r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano – remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie – ślusarz wymienionym w wykazie A dział XIV poz. 25 stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenie nr 19 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 6 sierpnia 1983 r. w sprawie pracy wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego.

Po analizie zgromadzonych dokumentów, decyzją z dnia 5 czerwca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. odmówił R. K. emerytury. W ocenie organu rentowego odwołujący nie legitymuje się wymaganym na dzień 01.01.1999 r. 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze - dokumentacja zastępcza złożona do wniosku na okoliczność udowodnienia zatrudnienia w warunkach szczególnych w (...) Zakładach (...) w S. w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 31 lipca 1987 r. jest niewystarczająca. Wnioskodawca nie przedłożył umów o pracę, angaży informujących jakie stanowiska zajmował w czasie zatrudnienia a przedłożone kserokopie kart wynagrodzeń za lata 1984 – 1987 nie dają podstaw do określenia wykonywanych prac wynikających z zarządzenia resortowego. Ponadto istnieją rozbieżności w kwestii zajmowanych przez wnioskodawcę stanowisk pracy.

dowód : bezsporne, akta emerytalne odwołującego oraz akta kapitału początkowego

W okresie od 2 listopada 1979 r. do 31 lipca 1987 r. odwołujący był zatrudniony w (...) Zakładach (...) w S..

W umowie o pracę z dnia 2 listopada 1979 r. wskazano, że zostaje zatrudniony na okres próbny do 15 listopada 1979 r. i powierza mu się obowiązki montera – mechanika maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego. W umowie o pracę z dnia 15 listopada 1979 r. wskazano natomiast, że zostaje ona zawarta na czas nieokreślony a odwołującemu powierza się obowiązki montera – mechanika maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego. Na podstawie protokołu przyjęcia pracownika z dnia 15 listopada 1979 r. R. K. został przyjęty na stanowisko montera mechanika maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego albowiem posiadał wymagane kwalifikacje. W kolejnym wystawionym przez pracodawcę dokumencie „karcie obiegowej zmiany” wskazano, że został przyjęty do pracy z dniem 2 listopada 1979 r. na stanowisko ślusarza (nazwa komórki organizacyjnej: warsztat centralny). W treści wniosku w sprawie zatrudnienia pracownika z dnia 18 września 1979 r. (kierowanym do (...) Pracowniczej) Kierownik Warsztatów Centralnych wskazał, że kandydat zostanie zatrudniony na stanowisku ślusarz – monter maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego. W odpowiedzi zaś na skierowanie do pracy z dnia 2 listopada 1979 r. – przesłanej do Urzędu Miasta i Gminy S. - pracodawca ((...) Zakłady (...)) wskazał natomiast, że R. K. został zatrudniony z dniem 2 listopada 1979 r. na stanowisku ślusarza. W angażach wskazywano, że odwołujący zatrudniony jest na stanowisku monter – mechanik maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego.

dowód: dokumenty znajdujące się w aktach osobowych odwołującego (k. 21 akt) tj. umowy o pracę z dnia 2 i 15 listopada 1979 r., protokół przyjęcia pracownika z dnia 15 listopada 1979 r., karta obiegowa zmiany z dnia 2 listopada 1979 r., wniosek w sprawie zatrudnienia pracownika z dnia 18 września 1979 r., odpowiedź na skierowanie do pracy z dnia 2 listopada 1979 r., angaże

W dniu 27 kwietnia 1979 r. odwołujący uzyskał tytuł mistrza w zawodzie ślusarz maszynowy.

dowód: dokument znajdujący się w aktach osobowych odwołującego (k. 21 akt) tj. odpis dyplomu mistrza z dnia 27 kwietnia 1979 r.

Odwołujący odbył – w wyniku skierowania przez Zakład Pracy - przeszkolenie spawalnicze: kurs podstawowy spawania elektrycznego (ukończony w dniu 26 sierpnia 1981 r.) oraz kurs podstawowy spawania gazowego (ukończony w dniu 16 czerwca 1982 r.). Nadto odwołujący odbył w 1986 roku specjalistyczny kurs łukowego spawania blach.

Od dnia 14 września 1981 r. R. K. posiada książeczkę spawacza nr (...).

dowód: książka spawacza, zaświadczenie ukończenia kursu z dnia 26 sierpnia 1981 r. oraz zaświadczenie ukończenia kursu z dnia 12 czerwca 1986 r. – k. 21 akt

W piśmie odwołującego z dnia 25 października 1983 r., kierowanym do Dyrekcji (...) Zakładów (...) w S., stanowiącym wniosek o doliczenie do stażu pracy okresu zatrudnienia w poprzednim zakładzie ((...)), odwołujący wskazał, iż w (...) Zakładach (...) w S. pracuje jako spawacz.

dowód: dokument znajdujący się w aktach osobowych odwołującego (k. 21 akt) tj. (pismo odwołującego z dnia 25 października 1983 r.)

W treści dokumentu o nazwie „Przebieg zatrudnienia” obejmującego lata 1983 - 1984, wskazano natomiast, że R. K. zatrudniony był w (...) Zakładach (...) w S. w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 31 grudnia 1983 r. na stanowisku montera maszyn i urządzeń, a w okresie od dnia 1 stycznia 1984 r. do dnia 1 września 1984 na stanowisku spawacza. W dokumencie obejmującym zaś lata 1985 - 1986 znajduje się zapis, że był zatrudniony w tym Zakładzie w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 1 lipca 1986 r. na stanowisku spawacza a z kolei w treści dokumentu obejmującego okres od stycznia do lipca 1987 r., wskazano, że zatrudniony był na stanowisku spawacza w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 1 sierpnia 1987 r.

dowód: dokumenty „przebieg zatrudnienia” obejmujące lata 1983- 1984, 1985 - 1986 i 1987 r. – k. 22 akt

(...) Zakłady (...) w S. Przedsiębiorstwo Państwowe zajmowały się produkcją urządzeń do produkcji oraz części zapasowych na rzecz wszystkich olejarni w kraju. Stąd też zakład pracy zajmował się produkcją różnego rodzaju urządzeń do wytwarzania oleju, w szczególności zbiorników oraz dróg transportowych do przenoszenia nasion i oleju. (...) Zakłady (...) w S. stanowiły centralne warsztaty przemysłu olejarskiego w skali całego kraju a zatrudnieni w tym zakładzie pracownicy wykonywali również przeglądy (remonty) we wszystkich olejarniach, podczas których to przeglądów (remontów) również wykonywano czynności spawalnicze. Zakład pracy kierował pracowników na kursy spawania.

Odwołujący w początkowym okresie zatrudnienia pracował jako monter – mechanik. Od momentu uzyskania uprawnień spawacza w 1981 roku (pierwszy kurs odwołujący ukończył w dniu 26 sierpnia 1981 r.) odwołujący pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy tylko jako spawacz. Odwołujący pracował w kilkuosobowej brygadzie, składającej się z brygadzisty, 1 - 2 spawaczy oraz mechaników. Praca odbywała się w hali montażowo – remontowej. W brygadzie uprawnienia do spawania miało więcej niż wyżej wskazane 1 – 2 osoby stale i wyłącznie wykonujące czynności spawalnicze. Wówczas takie osoby w razie potrzeby również wykonywały czynności spawalnicze w tej lub w innej brygadzie. Od uzyskania uprawnień spawacza odwołujący nie wykonywał żadnych innych czynności aniżeli prace spawalnicze.

dowód : zeznania świadka W. Ł. (k. 23-23v akt), zeznania świadka F. C. (23 v akt), zeznania odwołującego (k 23v akt).

Razem z odwołującym w (...) Zakładach (...) w S. pracowali m.in. W. Ł. oraz F. C..

W. Ł. zatrudniony był w tym zakładzie pracy w okresie od dnia 1 września 1980 r. do dnia 31 stycznia 1988 r. Świadek pracował w jednej brygadzie z odwołującym przez okres pierwszych dwóch lat. Świadek wykonywał czynności spawalnicze oraz ślusarsko – monterskie.

F. C. zatrudniony jest nadal w tym zakładzie pracy (obecnie działającym jako (...) sp. z o.o.) w okresie od dnia 6 października 1975 r. Świadek pracował i pracuje na stanowisku mechanika, przy czym posiada również uprawnienia spawacza. Świadek pracował w jednej brygadzie z odwołującym i był jego przełożonym w kolejnych latach pracy odwołującego.

Odwołujący w spornym okresie nie korzystał z urlopów bezpłatnych (bezsporne).

Odwołujący nie przystąpił do OFE (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie załączonych do akt dokumentów oraz dokumentów w aktach ZUS, jak i zeznań odwołującego oraz przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków.

Oceniając powyższy stan faktyczny Sąd uznał za wiarygodne w całości dokumenty zawarte w aktach pozwanego organu rentowego albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne organy, w zakresie przyznanych im upoważnień i w przepisanej formie. Ponieważ nie były one kwestionowane przez żadną ze stron postępowania nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności bądź prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, nie było więc podstaw, by odmówić im wiary. W szczególności skład orzekający uznał za w pełni wiarygodne dokumenty zgromadzone w aktach osobowych odwołującego.

Sąd ustalając stan faktyczny dał wiarę zeznaniom świadka W. Ł. oraz F. C., ponieważ były one logiczne, spójne, korespondowały z zebranych materiałem w sprawie i zasadami doświadczenia życiowego.

Świadkowie potwierdzili, że odwołujący pracował w (...) Zakładach (...) w S. Przedsiębiorstwo Państwowe jako spawacz wraz z nabyciem uprawnień do spawania. Wprawdzie świadek Ł. zeznał, że odwołujący „w większości czasu” spawał, to należało – w kontekście całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz zasad doświadczenia życiowego – uznać, że odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od uzyskania uprawnień spawacza (tj. od dnia 27 sierpnia 1981 r.) do dnia ustania stosunku pracy (do dnia 31 lipca 1987 r.) wyłącznie spawał. Powyższe wynika przede wszystkim z zeznań świadka F. C., który był bezpośrednim przełożonym odwołującego a który to świadek zeznał, że w brygadzie zawsze były 2 osoby które wyłącznie zajmowały się spawaniem oraz że odwołujący wykonywał w kierowanej przez niego brygadzie tylko prace spawacza. Nadto wbrew zasadom doświadczenia życiowego byłoby natomiast skierowanie pracownika nie tylko na podstawowe kursy spawania ale również na specjalistyczny kurs spawania łukowego blachy przy założeniu, że pracownik ten miałby jedynie dodatkowo i w razie potrzeby wykonywać prace spawalnicze. Sąd nie dopatrywał się okoliczności przemawiających za tym, aby przyjąć, że świadkowie chcąc zeznać na korzyść odwołującego podawali nieprawdę.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania odwołującego, które tworzyły zwartą i logiczną całość oraz korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, w tym z dokumentami oraz zeznaniami przesłuchanych świadków. W sposób przekonujący i rzeczowy wyjaśniał na czym polegała jego praca jako spawacza.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy pozwalał na ustalenie wszelkich, istotnych okoliczności w sprawie, nie wymagał uzupełnienia, czego również żadna ze stron nie domagała się.

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy odwołującemu przysługuje prawo do emerytury w obniżonym wieku z uwagi na pracę w warunkach szczególnych.

Przyznawanie emerytur dla osób urodzonych, tak jak odwołujący po 31.12.1948 r. reguluje art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2013.1440). Zgodnie bowiem z tym przepisem ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku i będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3 u.e.r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

1) na dzień 1 stycznia 1999 roku – osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 dla mężczyzn,

2) na dzień 1 stycznia 1999 roku mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn,

3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

W myśl art. 32 ust. 2 cyt. ustawy za pracownika zatrudnionego w szczególnych warunkach uważa się pracownika zatrudnionego przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Szczegółowe warunki przyznania prawa do wcześniejszej emerytury określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8, poz. 43 ze zm.), które zachowuje moc obowiązującą również pod rządami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z § 1 ust. 1 tego rozporządzenia stosuje się je do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami".

Bezsporne w niniejszej sprawie było, iż:

1. odwołujący w dniu 1 lutego 2014 r. ukończył 60 lat,
2. nie przystąpił do OFE,
3. na dzień 01.01.1999 r. posiada okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat.

Sporne zaś w niniejszej sprawie pozostawało to, czy odwołujący - na dzień 01.01.1999 r. - legitymował się 15 – letnim stażem pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy zaliczył do stażu w warunkach szczególnych okres zatrudnienia odwołującego w Hucie (...) S.A. w S. tj. łącznie 11 lat 3 miesiące i 19 dni .

W myśl § 2 ust. 2 cyt. rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Jednocześnie z ugruntowanego już orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, iż w sądowym postępowaniu odwoławczym nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu przed organem rentowym i możliwe jest ustalenie okresów pracy w szczególnych warunkach również w oparciu o inne dowody niż zaświadczenia z zakładów pracy (uchwała SN z 21 września 1984r., sygn. III UZP 48/84, Lex 14630 oraz uchwała SN z 10 marca 1984r., sygn. III UZP 6/84, Lex 14625). Dlatego też Sąd mógł oprzeć swoje rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie na wynikach postępowania dowodowego z innych dokumentów, z zeznań świadków oraz z zeznań odwołującego, tym bardziej, że pozwany w toku postępowania nie zakwestionował zeznań świadków ani odwołującego, ani nie przedłożył dowodów przeciwnych.

W dalszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 184 ust. 1 pkt 1 u.e.r. zatrudnienie w szczególnych warunkach czy w szczególnym charakterze ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lutego 2002 r., III ZP 30/01 (OSNP 2002 nr 10, poz. 243) wskazał jako nadal stosowane „przepisy dotychczasowe” tylko niektóre przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.; dalej: rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.), wyłączając dalsze obowiązywanie tych, które zawierały upoważnienie dla ministrów, kierowników urzędów centralnych i centralnych związków spółdzielczych do ustalenia wykazu stanowisk pracy w podległych im zakładach pracy. Stwierdził, że odesłanie do wykazów obejmujących świadczenie pracy w warunkach szczególnych nie obejmuje przepisów kompetencyjnych § 1 ust. 2-3 rozporządzenia. To pozwala na wniosek, że ustanowione przed dniem wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach przepisy, o których mowa w odesłaniu, to tylko przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., a wśród nich § 2

ust. 1 stanowiący, iż okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, § 4-8a określające wiek emerytalny i staż wymagany od pracowników wykonujących prace wyszczególnione w wykazach A i B stanowiących załącznik do rozporządzenia oraz właśnie te wykazy. Wykazy resortowe mają zatem charakter informacyjny, techniczno-porządkujący, uściślający. Taki wykaz resortowy ułatwia identyfikację określonego stanowiska pracy jako stanowiska pracy w szczególnych warunkach - w szczególności, jeśli w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. nie wymienia się konkretnych stanowisk, lecz operuje się pojęciem ogólnym. Innymi słowy, zarządzenia resortowe mogą mieć znaczenie jedynie w sferze dowodowej.

W tym miejscu należy wskazać, że w wykazie A Dział XIV pod poz. 12 stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wymienione są prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym.

Zdaniem Sądu, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, w tym dowodu z zeznań świadków W. Ł. i F. C., można w sposób nie budzący wątpliwości stwierdzić, że R. K. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach w okresie od dnia 27 września 1981 r. do dnia 31 lipca 1987 r. w (...) Zakładach (...) w S. jako spawacz. W tym miejscu należy zauważyć, że odwołujący został skierowany na kursy spawania (zarówno podstawowe jak i specjalistyczny) przez zakład pracy, który go zatrudnił a w którym to zakładzie stale wykonywane były czynności spawalnicze (przy produkcji urządzeń i części zapasowych na potrzeby przemysłu olejarskiego). Świadczenie przesłuchani w niniejszej sprawie bezsprzecznie potwierdzili charakter prowadzonej przez zakład pracy działalności oraz warunki w jakich świadczona była praca przez odwołującego. Świadczenie wskazali, że praca odbywała się w brygadach kilkusobowych, w których 1 – 2 osób wyłącznie spawała/y. Nadto świadek F. C., który był bezpośrednim przełożonym odwołującego, potwierdził, iż odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował (w kierowanej przez niego brygadzie) jako spawacz w latach 1981 – 1987.

Z uwagi na powyższe możliwe okazało się zaliczenie okresu zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w S., najwcześniej od dnia 27 sierpnia 1981 r., kiedy to R. K. ukończył podstawowy kurs spawania elektrycznego, a więc nabył stosowne uprawnienia do wykonywania czynności spawacza Tym samym została wyjaśniona rozbieżność w dokumentach pracodawcy odwołującego przejawiająca się w tym, że z dokumentu o nazwie „Przebieg zatrudnienia” obejmującego lata 1983 - 1984, wynika, że R. K. zatrudniony był w (...) Zakładach (...) w S. w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 31 grudnia 1983 r. na stanowisku monter maszyn i urządzeń a w okresie od dnia 1 stycznia 1984 r. do dnia 1 września 1984 na stanowisku spawacza, a z kolei z dokumentu obejmującego lata 1985 - 1986 wynika, że zatrudniony był na stanowisku spawacza w okresie od dnia 2 listopada 1979 r. do dnia 1 lipca 1986 r.

Sumując, z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie, w sposób jednoznaczny wynika, że odwołujący w spornym okresie wykonywał prace wymienione w wykazie A Dział XIV. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. (Dz.U. Nr 8, poz.43) pod. poz. 12 tj. prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym.

Mając powyższe na uwadze, zdaniem Sądu, odwołujący ponad wszelką wątpliwość wykazał, że pracę w szczególnych warunkach wykonywał ponad wymagane 15 lat.

Termin początkowy powstania prawa do emerytury reguluje przepis art. 129 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach który stanowi, iż świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Odwołujący osiągnął wiek emerytalny w dniu 1 lutego 2014 r. przy czym złożył wniosek o emeryturę w dniu 11 kwietnia 2014 r., dlatego prawo do emerytury nabył od dnia 1 kwietnia 2014 r.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał R. K. prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach w sposób wskazany w sentencji wyroku.

/-/ N. B.